

ning, som Besiddelsen af en saadan Nøgle har, og derfor, jo mere jeg har overvejet dette Spørgsmaal, jo mere det er blevet klart for mig, at disse 6 Kanoner paa disse Steder kunne faae stor Virkning og have uoverordentlig Betydning, uden at udøse til nogen Side, jo mere føler jeg mig glad ved, at vi for et saadant overkommeligt Belsøb kunne vinde et saa væsentligt Resultat med Hensyn til en enkelt Side af vor Forsvarsvæsen. — Det ærede Medlem talte om det Finantsielle. Det ærede Medlem saar ganske at lade min Beregning og mine Tal staa; det ærede Medlem kan ikke rette en eneste Løddel ved disse Tal, han kan vende og dreie dem, saa meget han vil. Det ærede Medlem vil se, at han benyttede selv en Del af disse Tal ifjor ved 2den Behandling, han forlob dem jo rigtignok ved 3die Behandling. Disse Tal vise, at det ærede Medlem og hans Venner have i de tre foregaaende Finantsaar bevilget paa denne Konto i Gjennemsnit 2,430,000, og at vi foreslaa en Bevilling paa 1,847,000 Kr., altsaa 600,000 Kr. mindre, end det ærede Medlem og hans Venner have bevilget; han maa lade de Tal staa, jeg angav fra Samlingen ifjor, de ville staa i Lidenden til fornøden Tjeneste for ærede Medlemmer, hvad enten de stemme for eller imod Kanonerne. Jeg skal nærmere ved Slutningen af Debatten inden Afstemningen sige et Par Ord med Hensyn til de Herrers Bevilling, navnlig til dem, som vare saa rappe at give et Ministerium, der stod udenfor § 49 i Grundloven, en saadan Bevilling (En Stemme: Men nu da?). Det er efter en ny Valgdag, nu staa vi under andre Forhold (Eh. Nielsen: Er det da et nyt Ministerium?). Det er et gjensødt Ministerium. De Herrer have kastet Seirens Glands over dette Ministerium. Der er intet Ministerium siden 1848, der har baaret sig ad som dette Ministerium og i den Grad har setret, uagtet der har været den Opposition (Kjær: Det kan vi takke Ordspøreren for). Ja, ganske rigtig, det kan De takke Deres Ordfører for. Han havde ingen Midler ifjor og ingen Kanoner iaar. Sagen er, som sagt: Ministeriet staa som gjensødt paa Grund af de Herrers store Bedrifter. Saa siger det ærede Medlem: Vi maa ikke stemme for denne Bevilling, vi skulle have et stærkt, levende, bevægeligt Forsvar. Det mener jeg ogsaa. (Kjær: Dannevirke i Bryttet!). Ja, vist, netop Dannevirke i Bryttet. (Kjær: Jeg har staaet paa Dannevirke og kæmpet). Det har det ærede Medlem vel været nødt til. (Kjær: Saa var jeg da Dansl dengang). Det er ikke Noget at rose sig af, at man gjør sin Pligt. Det ærede Medlem siger: Vi skulle have et stærkt, levende, bevægeligt Forsvar. Men hvorledes kommer denne Sætning til at angribe Forslaget om de 6 Kanoner. Det skal formodentlig være rigtig livlig Bevægelse ved disse Kanoner, der hører Kræfter til at betjene dem, vi gjøre det

ikke. Strickers Batteri bliver i og for sig ikke mere bevægeligt ved, at vi lægge 2 gode Kanoner istedetfor 2 mindre gode. Det ærede Medlem siger, at vi ikke skulle samle alle Kræfter om Sjælland, men ogsaa tænke paa Jylland. Det er rigtigt nok, men vi sige dog: Sjælland er Danmarks naturlige Fæstning, det staa i Betænkningen. Der var jo foreslaaet et Fort til 2 Mill. Kr., og det ærede Medlem udviklede ifjor, at Grunden til, at vi skulde opføre Fortet, skøndt det laa udenfor de 30 Millioner og udenfor Forsvarsplanen, var den, at vi maatte huske paa, ikke at støde et andet Sted, nemlig Landstinget — det var det ærede Medlems Betragtning ifjor. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi skulle holde os til vore Betænkninger og ikke lægge Noget ind i Betænkningen ifjor og noget Andet iaar, Alt efter Omstændighederne. Efter de foreliggende Oplysninger og efter den Debat, vi have hørt mellem det faghyndige artilleristiske Medlem fra Leire og den høitærede Krigsminister, er man vist kommen til Overbevisning om, hvilken Betydning disse Kanoner kunne have for de nuværende Søforter. Ministeren, som kjender Sagen, har jo sagt: Bevilg vi de 6 Kanoner paa de 3 paagjældende Steder, have vi ikke mere at frygte for et virksomt Bombardement. Men, siger den ærede Minister, skulle vi være befrieede fra ethvert Bombardement, saa maatte vi have ydre Forter. Nu siger jeg: I samme Grad — og det maa være Modstandere indrømme os — vi bevilg de store Kanoner, bestyrkes vor Modstand mod senere nye faste Forter (Holstein-Leoborg ler). Det ærede Medlem ler. Jeg tænker aldrig paa at overbevise dette ærede Medlem og det af meget gode Grunde. (S. Kjær: Store Ord og fedt Flæsk blive gjerne fiddende i Halsen!). Det ærede Medlem her ligeoverfor har meget smukke Talemaader, og jeg vil indrømme det ærede Medlem, hvad jeg sagde før, at det er ganske interessant at have de forskellige Lag, de forskjellige Anstuelser og Stemninger i Folket repræsenterede her i Folkethinget. Frygten for en Overskridelse af denne Sum er ligeledes borte. Vi have ligeledes vist, i hvilken Grad Afstemningen over dette Spørgsmaal er overensstemmende med Rigsdagens hele Stilling idetmindste i de senere Aar til de nuværende Søforters dels Forstærkning og dels forbedrede Beskytning. — Jeg kommer nu tilbage til den behagelige Meddelelse, som det ærede Medlem fra Leire giver om, at Bevilgelsen af disse 6 Kanoner betyder nye Forter. Da jeg læste dette i Betænkningen, tænkte jeg ved mig selv, at det er en af de Udtalelser, der ligesom Kævens Gule har 2 Udgange. Det kan vende sig imod os, og det kan vende sig imod Fremtiden. Forsaa vidt det vender sig mod os, vende vi imidlertid vore Kanoner til og svare paa deres Udtale, at det er ulogisk i enhver Henseende; men